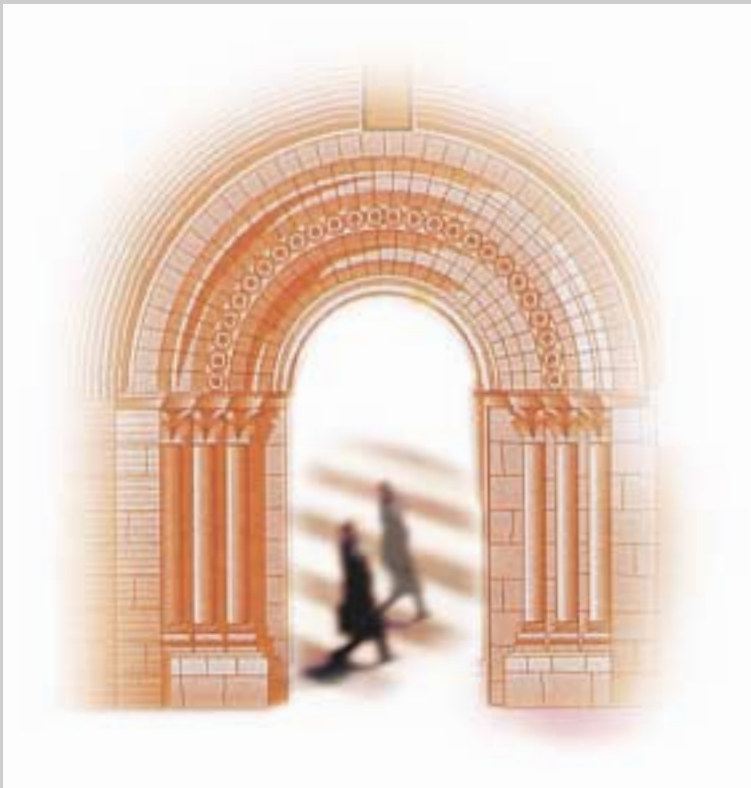

| DE EUROPESE CENTRALE BANK |

EUROPESE CENTRALE BANK

DE EUROPESE CENTRALE BANK

EUROPESE CENTRALE BANK

Nu de euro er is, hebben de meer dan 300 miljoen Europese burgers dagelijks direct te maken met de Europese Centrale Bank (ECB). De nieuwe munt vervult uiteraard de drie klassieke functies van geld: ruilmiddel, waardeopslag en rekeneenheid. Maar de euro is veel meer dan dat.

De start van de derde fase van de Economische en Monetaire Unie op 1 januari 1999 betekende het begin van een nieuw hoofdstuk in de geschiedenis van de Europese integratie. Gedurende de daaropvolgende drie jaren kregen voornamelijk bankpersoneel en handelaren op de financiële markten de gelegenheid de nieuwe Europese munteenheid te gebruiken. Maar toen op 1 januari 2002 de eurobankbiljetten en euromunten werkelijk in omloop kwamen, werd iedereen de geweldige verandering duidelijk.

De euro is thans het meest tastbare symbool van een gedeelde „Europese identiteit”, en heeft uiteraard grote invloed op de economische ontwikkelingen in het gehele eurogebied.

Dit alles is het resultaat van moedige en visionaire politieke beslissingen die tevens hebben geleid tot de oprichting van de ECB. De nationale centrale banken van de twaalf landen van het eurogebied en de ECB vormen samen het zogeheten „Eurosysteem”, dat als hoofddoel heeft het handhaven van prijsstabiliteit in het eurogebied.

De ECB, die het hart vormt van deze entiteit, hecht groot belang aan effectieve communicatie met het publiek. Wij willen uitleggen wat onze doelstellingen zijn, hoe wij deze denken te bereiken en welke uitdagingen wij daarbij zoal tegenkomen. Hoe deze boodschap het best kan worden overgebracht in de complexe omgeving van verschillende culturen, talen en tradities, is overigens op zich al een uitdaging. Immers, we dienen te worden begrepen door de bevolking van een gebied dat zich over het gehele continent uitstrekt, van de Poolcirkel tot de Middellandse Zee. In al onze communicatie-activiteiten laten wij ons derhalve zo veel mogelijk leiden door de beginselen van openheid en transparantie, en delen wij met het publiek de informatie waarop de ECB haar beslissingen baseert.

Deze brochure geeft uitleg over de euro en de taken van de ECB en het Eurosysteem, en vormt een onderdeel van ons streven op toegankelijke wijze belangrijke informatie te verschaffen aan de burgers van Europa. Ik vertrouw erop dat deze brochure in grote mate bijdraagt aan het bereiken van deze doelstelling.

Frankfurt am Main, september 2002

Willem F. Duisenberg
President van de Europese Centrale Bank

1
| DE EURO Europa's nieuwe munt 7 |

2
| HOEKSTEEN De Europese Centrale Bank 11 |

3
| STRUCTUUR Het Eurosysteem 17 |

4
| STABILITEIT Stabiele prijzen 23 |

5	ONAFHANKELIJKHEID	De positie van de ECB	27
---	-------------------	-----------------------	----

6	TRANSPARANTIE	Geloofwaardigheid en democratische verantwoording	31
---	---------------	---	----

7	INSTRUMENTARIUM	Strategie en instrumenten	35
---	-----------------	---------------------------	----

	LIJST VAN TERMEN	Verklaring van sleuteltermen	41
--	------------------	------------------------------	----

INHOUD	
5	

1

DE EURO Europa's nieuwe munt

Sinds 1 januari 1999 heeft Europa een nieuwe munteenheid, de euro. Op die datum verving de euro de nationale valuta's van elf landen: België, Duitsland, Spanje, Frankrijk, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Portugal en Finland. Vanaf 1 januari 2001 vervangt hij tevens de nationale munt van Griekenland. Deze twaalf landen staan gezamenlijk bekend als het „eurogebied”. Drie van de lidstaten van de Europese Unie (EU) hebben de euro nog niet aangenomen: Denemarken, Zweden en het Verenigd Koninkrijk.

De invoering van een gemeenschappelijke munt voor de meer dan 300 miljoen Europese burgers biedt zowel consumenten als ondernemers geweldige voordelen. Het maakt de handel in goederen en diensten tussen de deelnemende landen gemakkelijker en versterkt op die manier de gemeenschappelijke markt in de Europese Unie. Voor exporteurs en importeurs wordt het risico van wisselkoersschommelingen beperkt tot de handel met landen buiten het eurogebied.

Ook zijn er voordelen voor reizigers. Als gevolg van de invoering van de eurobankbiljetten en euromunten in januari 2002, hoeven mensen die reizen tussen landen van het eurogebied niet langer geld om te wisselen of omwisselkosten te betalen. Tevens maakt het gebruik van dezelfde munt in twaalf landen de prijzen in het gehele eurogebied direct vergelijkbaar. Al deze nieuwe ontwikkelingen zouden moeten resulteren in groeiende grensoverschrijdende concurrentie en grotere welvaart in het gehele eurogebied.

Het is de bedoeling dat de euro minstens zo stabiel wordt als elke van de vroegere nationale munteenheden in het eurogebied. Het is de taak van de Europese Centrale Bank (ECB) ervoor te zorgen dat u volgend jaar voor €1.000 ongeveer hetzelfde pakket goederen en diensten kunt aanschaffen als nu. Met andere woorden, het is de taak van de ECB om de prijsstabiliteit in het gehele eurogebied te handhaven. Om dit te bereiken werken de ECB en de nationale centrale banken van de landen van het eurogebied samen bij de uitvoering van een op stabiliteit gericht gemeenschappelijk monetair beleid. Overheden spelen uiteraard ook een rol bij het handhaven van prijsstabiliteit door een gezond belasting- en uitgavenbeleid te voeren, net zoals loononderhandelaars dat doen door gematigdheid te betrachten.

Landen die op de gemeenschappelijke munt willen overgaan moeten voldoen aan een aantal economische criteria: lage inflatie, gezonde overheidsfinanciën, lage rente en stabiele wisselkoersen. Ook moeten zij de politieke onafhankelijkheid van hun nationale centrale bank garanderen. Het feit dat aan deze convergentiecriteria – de zogenoemde „Maastricht-criteria” – is voldaan, heeft een solide basis gelegd voor de nieuwe munteenheid voordat deze werd ingevoerd.

De eurobankbiljetten en euromunten werden ingevoerd op 1 januari 2002. In een logistieke operatie van ongekeende omvang en complexiteit, zijn de nationale bankbiljetten en munten uit omloop genomen en vervangen door miljarden eurobankbiljetten en euromunten. De hele operatie werd binnen twee maanden voltooid. De nationale centrale banken van het eurogebied zullen echter nog geruime tijd oude bankbiljetten – en in sommige gevallen oude munten – blijven omwisselen.

ONHERROEPELIJKE CONVERSIEKOERSEN

1 euro =	40,3399	Belgische frank
	1,95583	Duitse mark
	340,750	Griekse drachme
	166,386	Spaanse peseta
	6,55957	Franse frank
	0,787564	Ierse pond
	1.936,27	Italiaanse lire
	40,3399	Luxemburgse frank
	2,20371	Nederlandse gulden
	13,7603	Oostenrijkse schilling
	200,482	Portugese escudo
	5,94573	Finse markka

HOEKSTEEN De Europese Centrale Bank

De Europese Centrale Bank (ECB) is de hoedster van prijsstabiliteit in het eurogebied. Zij is op 1 juni 1998 opgericht en is daarmee een van 's werelds jongste centrale banken. De ECB heeft echter de geloofwaardigheid en deskundigheid meegekregen van alle nationale centrale banken van het eurogebied, die samen met de ECB het op stabiliteit gerichte monetaire beleid voor het eurogebied ten uitvoer brengen.

De juridische basis voor de ECB en het Europees Stelsel van Centrale Banken (ESCB) is het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap. Overeenkomstig dit Verdrag bestaat het ESCB uit de ECB en de nationale centrale banken van alle vijftien lidstaten van de EU. De Statuten van het Europees Stelsel van Centrale Banken en van de Europese Centrale Bank zijn als protocol aan het Verdrag gehecht.

Er werken (in augustus 2002) ongeveer 1.100 personeelsleden bij de ECB in Frankfurt am Main in Duitsland. Aangeworven uit alle vijftien landen van de EU, werken zij nauw samen met de personeelsleden van de nationale centrale banken bij de voorbereiding en tenuitvoerlegging van de door de besluitvormende organen van de ECB genomen besluiten.

Het hoogste besluitvormende orgaan van de ECB is de Raad van Bestuur. Deze bestaat uit de zes leden van de Directie en de twaalf presidenten van de nationale centrale banken van het eurogebied. De Raad van Bestuur en de Directie worden beide voorgezeten door de President van de ECB.

De hoofdtaak van de Raad van Bestuur is het bepalen van het monetaire beleid voor het eurogebied. In het bijzonder heeft de Raad de bevoegdheid de rentetarieven vast te stellen waartegen commerciële banken liquiditeit (geld) kunnen verkrijgen van hun centrale bank. De Raad van Bestuur beïnvloedt derhalve indirect de rente in de economie van het gehele eurogebied, met inbegrip van de rentetarieven die commerciële banken hun klanten in rekening brengen voor leningen en de rente die spaarders op hun deposito's ontvangen.

Raad van Bestuur

Achterste rij (van links naar rechts):

Vítor Constâncio, Banco de Portugal; **Jean-Claude Trichet**, Banque de France; **Nicholas C. Garganas**, Bank of Greece; **Guy Quaden**, Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique; **Matti Vanhala**, Suomen Pankki – Finlands Bank; **Klaus Liebscher**, Oesterreichische Nationalbank; **Ernst Welteke**, Deutsche Bundesbank; **Yves Mersch**, Banque centrale du Luxembourg; **John Hurley**, Central Bank of Ireland; **Jaime Caruana**, Banco de España; **Antonio Fazio**, Banca d'Italia; **Nout Wellink**, De Nederlandsche Bank

Voorste rij (van links naar rechts):

Tommaso Padoa-Schioppa, Directie; **Otmar Issing**, Directie; **Lucas D. Papademos**, Vice-President; **Willem F. Duisenberg**, President; **Sirkka Hämäläinen**, Directie; **Eugenio Domingo Solans**, Directie

De Directie van de ECB bestaat uit de President, de Vice-President en vier overige leden. Allen worden bij algemene goedkeuring benoemd door de staatshoofden en regeringsleiders van de twaalf landen die samen het eurogebied vormen.

De Directie is verantwoordelijk voor de tenuitvoerlegging van het monetaire beleid zoals geformuleerd door de Raad van Bestuur en geeft voor dit doel de noodzakelijke instructies aan de nationale centrale banken. Tevens bereidt de Directie de vergaderingen van de Raad van Bestuur voor en is hij verantwoordelijk voor de dagelijkse gang van zaken bij de ECB.

Directie

Achterste rij (van links naar rechts):
Eugenio Domingo Solans, Otmar Issing, Tommaso Padoa-Schioppa

Voorste rij (van links naar rechts):
Lucas D. Papademos, Vice-President; Willem F. Duisenberg, President;
Sirkka Hämäläinen

Het derde besluitvormende orgaan van de ECB is de Algemene Raad. Deze bestaat uit de President en de Vice-President van de ECB en de presidenten van alle vijftien nationale centrale banken van de lidstaten van de EU. De Algemene Raad draagt bij aan de adviserende en coördinerende functies van de ECB en aan de voorbereidingen voor de mogelijke uitbreiding van het eurogebied.

De organisatiestructuur van de ECB bestaat uit Directoraten-Generaal, Directoraten en Afdelingen, waarvoor de algehele verantwoordelijkheid ligt bij de individuele leden van de Directie.

Algemene Raad

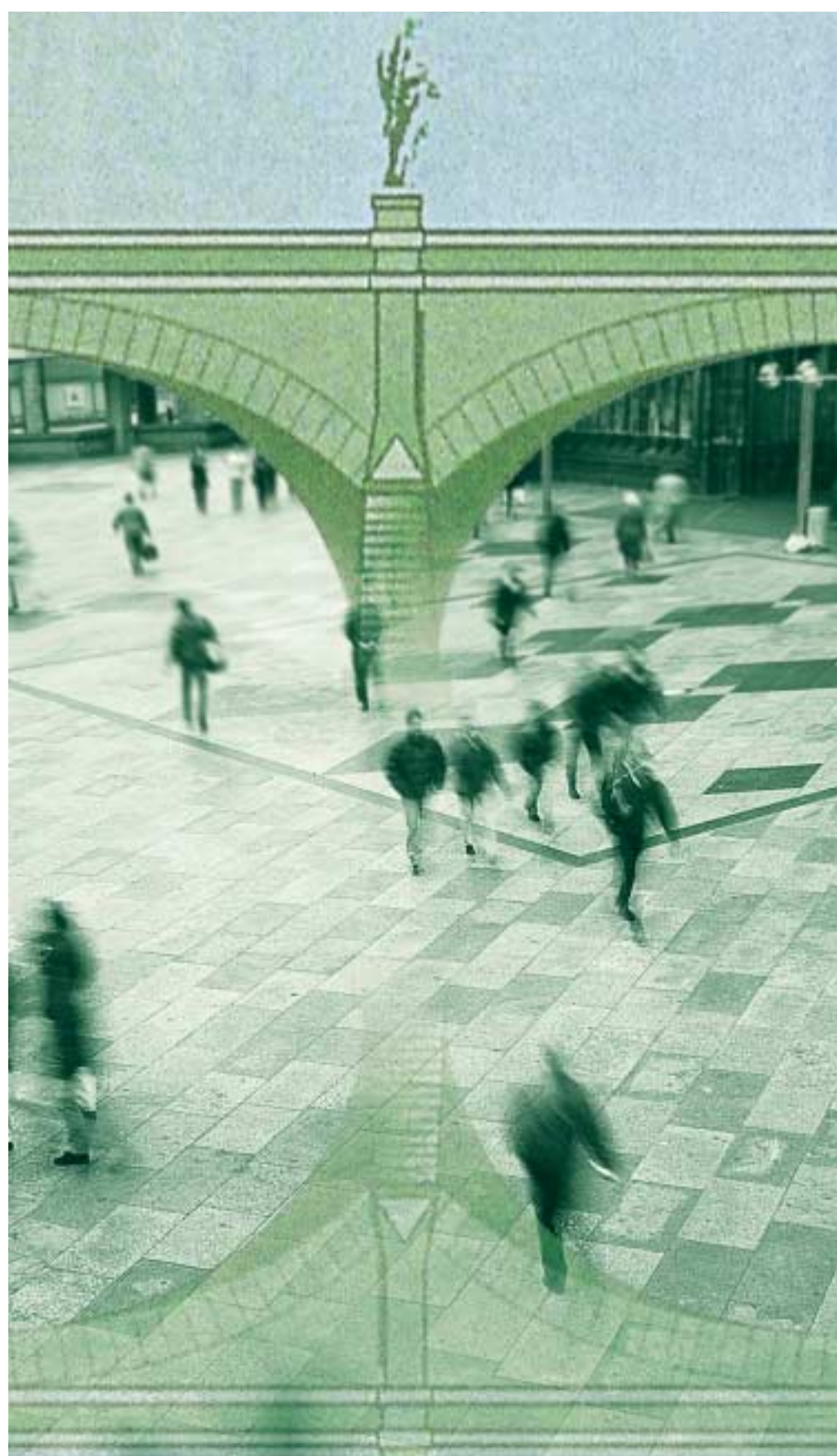
Achterste rij (van links naar rechts):

Nicholas C. Garganas, Bank of Greece; **Guy Quaden**, Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique; **Matti Vanhala**, Suomen Pankki – Finlands Bank; **Klaus Liebscher**, Oesterreichische Nationalbank; **Ernst Welteke**, Deutsche Bundesbank; **Yves Mersch**, Banque centrale du Luxembourg; **Edward A. J. George**, Bank of England; **John Hurley**, Central Bank of Ireland; **Jaime Caruana**, Banco de España; **Nout Wellink**, De Nederlandsche Bank; **Antonio Fazio**, Banca d'Italia

Voorste rij (van links naar rechts):

Vitor Constâncio, Banco de Portugal; **Jean-Claude Trichet**, Banque de France; **Lucas D. Papademos**, Vice-President; **Willem F. Duisenberg**, President; **Bodil Nyboe Andersen**, Danmarks Nationalbank; **Urban Bäckström**, Sveriges Riksbank

3

STRUCTUUR | Het Eurosysteem

Samen met de twaalf nationale centrale banken in het eurogebied vormt de ECB het Eurosysteem. Deze term is door de Raad van Bestuur gekozen om het systeem te omschrijven waarmee het Europees Stelsel van Centrale Bank (ESCB) zijn taken binnen het eurogebied uitvoert.

Zolang er EU-lidstaten zijn die de euro nog niet hebben ingevoerd, dient dit onderscheid tussen het Eurosysteem en het ESCB te worden gemaakt.

De nationale centrale banken van de drie lidstaten die nog op de euro moeten overgaan (Denemarken, Zweden en het Verenigd Koninkrijk) nemen niet deel aan de besluitvorming inzake het gemeenschappelijke monetaire beleid voor het eurogebied. Deze lidstaten blijven hun eigen nationale munteenheden houden en hun eigen monetaire beleid voeren.

Een land van de EU dat in een later stadium de euro wil invoeren kan dat doen, op voorwaarde dat het voldoet aan de convergentiecriteria. De ECB is verplicht haar oordeel te geven over de mate van convergentie voordat een land wordt toegelaten tot het eurogebied.

Het Eurosysteem is afhankelijk van een goed functionerend bankwezen door middel waarvan monetaire-beleidsoperaties kunnen worden uitgevoerd. In de twaalf deelnemende landen kunnen middels niet minder dan 8.000 kredietinstellingen (commerciële banken, spaarbanken en andere financiële instellingen) monetaire-beleidsoperaties worden uitgevoerd, gericht op hetzij vergroting hetzij verkleining van de liquiditeitsverschaffing aan het eurogebied.

De efficiëntie en stabiliteit van het bankwezen zijn voor het Eurosysteem van vitaal belang. Het is derhalve een normale zaak dat het Eurosysteem de ontwikkelingen in de bankensector nauwlettend volgt, zoals is vastgelegd in het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, hoewel de verantwoordelijkheid voor het bankentoezicht bij de nationale autoriteiten blijft liggen.

De fundamentele taken van het Eurosysteem zijn:

- het bepalen en ten uitvoer leggen van het monetair beleid voor het eurogebied;
- het verrichten van valutamarktoperaties en het aanhouden en beheren van de officiële externe reserves van de landen van het eurogebied;
- het uitgeven van bankbiljetten in het eurogebied; en
- het bevorderen van een goede werking van het betalingsverkeer.

Overige taken zijn:

- het verzamelen van de noodzakelijke statistische gegevens, hetzij bij de nationale autoriteiten hetzij rechtstreeks bij de economische partijen, bijvoorbeeld financiële instellingen;
- het nauwlettend volgen van belangrijke ontwikkelingen in de bankensector; en
- het bevorderen van een soepele uitwisseling van gegevens tussen het ESCB en de toezichthoudende autoriteiten.

HET EUROPEES STELSEL VAN CENTRALE BANKEN

EUROPESE
CENTRALE BANK

NATIONALE BANK
VAN BELGIË/
BANQUE NATIONALE
DE BELGIQUE

DEUTSCHE
BUNDESBANK

BANQUE DE
FRANCE

CENTRAL BANK
OF IRELAND

DE NEDERLANDSCHE
BANK

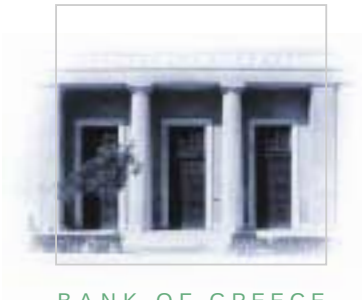
OESTERREICHISCHE
NATIONALBANK

DANMARKS
NATIONALBANK

SVERIGES RIKSBANK

BANK OF GREECE

BANCO DE
ESPAÑA

BANCA D'ITALIA

BANQUE CENTRALE
DU LUXEMBOURG

BANCO DE
PORTUGAL

SUOMEN PANKKI -
FINLANDS BANK

EUROSYSTEM

BANK OF ENGLAND

4

STABILITEIT | Stabiele prijzen

Het hoofddoel van het Eurosysteem is het handhaven van prijsstabiliteit in het eurogebied om op die manier de koopkracht van de euro te beschermen. Het zorgen voor stabiele prijzen is de belangrijkste bijdrage die het monetaire beleid kan leveren aan het bewerkstelligen van een gunstig economisch klimaat en een hoog niveau van werkgelegenheid. Inflatie zowel als deflatie kan hoge kosten met zich meebrengen voor de maatschappij, zowel in economisch als sociaal opzicht.

Zonder afbreuk te doen aan het hoofddoel van prijsstabiliteit, ondersteunt het Eurosysteem tevens het algemene economische beleid in de Europese Gemeenschap en handelt het overeenkomstig de beginselen van een open markteconomie, zoals bepaald in het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

ARTIKEL 105 VAN HET VERDRAG TOT OPRICHTING VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP

HOVEDMÅLET FOR ESCB ER AT FASTHOLDE PRISSTABILITET.

DAS VORRANGIGE ZIEL DES ESZB IST ES, DIE PREISSTABILITÄT ZU GEWÄHRLEISTEN.

ΠΡΩΤΑΡΧΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΤΟΥ ΕΣΚΤ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ.

THE PRIMARY OBJECTIVE OF THE ESCB SHALL BE TO MAINTAIN PRICE STABILITY.

EL OBJETIVO PRINCIPAL DEL SEBC SERÁ MANTENER LA ESTABILIDAD DE PRECIOS.

L'OBJECTIF PRINCIPAL DU SEBC EST DE MAINTENIR LA STABILITÉ DES PRIX.

L'OBIETTIVO PRINCIPALE DEL SEBC È IL MANTENIMENTO DELLA STABILITÀ DEI PREZZI.

HET HOOFDDOEL VAN HET ESCB IS HET HANDHAVEN VAN PRIJSSTABILITEIT.

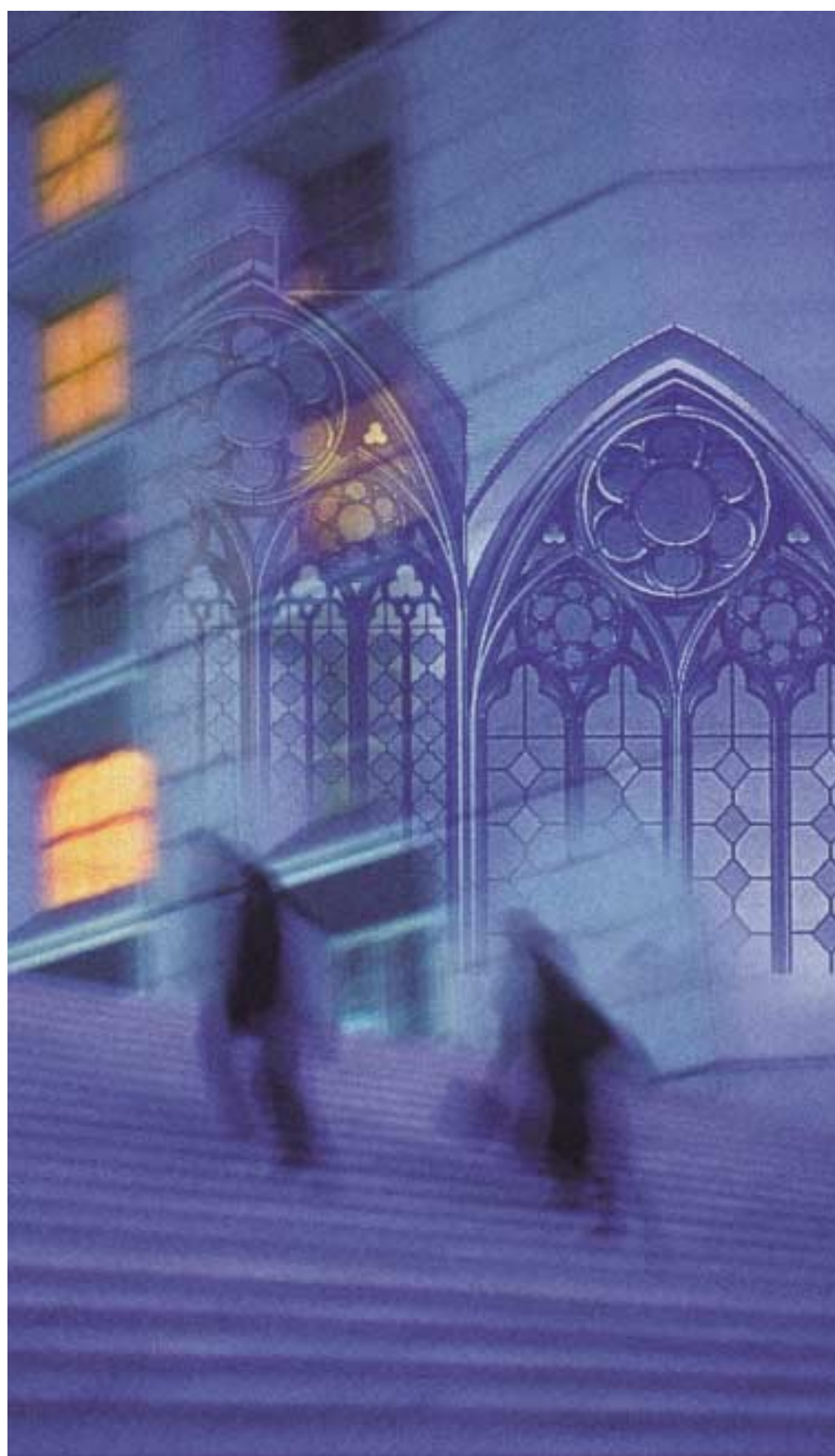
O OBJECTIVO PRIMORDIAL DO SEBC É A MANUTENÇÃO DA ESTABILIDADE DOS PREÇOS.

EKPJ:N ENSISIJAISENA TAVOITTEENA ON PITÄÄ YLLÄ HINTATASON VAKAUTTA.

HUVUDMÅLET FÖR ECBS SKALL VARA ATT UPPRÄTTHÅLLA PRISSTABILITET.

Om het voor het publiek gemakkelijker te maken het succes van het gemeenschappelijke monetaire beleid te beoordelen, heeft de ECB een precieze definitie bekendgemaakt van haar voornaamste doelstelling. Prijsstabiliteit is gedefinieerd als een jaar-op-jaar stijging van de consumptieprijzen van minder dan 2%.

Het is een bekend feit dat op de korte termijn de prijsontwikkeling niet geheel door het monetaire beleid kan worden beheerst, aangezien monetaire beleidsactie enige tijd nodig heeft om te resulteren in veranderingen in het prijsniveau. Op de korte termijn worden de prijzen beïnvloed door een scala van andere factoren, zoals schommelingen in de prijzen van grondstoffen en wijzigingen in indirecte belastingen. Het doel is derhalve het handhaven van een stabiel prijsniveau op de middellange termijn. Seizoenschommelingen en andere zeer korte-termijn effecten dienen niet te worden gezien als tekenen van afwijking van het doel van prijsstabiliteit.

5

ONAFHANKELIJKHEID | De positie van de ECB

Onafhankelijkheid is van vitaal belang voor het operationele succes van elke centrale bank. Overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, geniet de ECB volledige onafhankelijkheid bij de uitvoering van haar taken: noch de ECB, noch de nationale centrale banken in het Eurosysteem, noch enig lid van hun besluitvormende organen mag instructies vragen aan of aanvaarden van enig ander orgaan. De instellingen en organen van de Gemeenschap en de regeringen van de lidstaten zijn gehouden dit beginsel te respecteren en niet te trachten de leden van de besluitvormende organen van de ECB of van de nationale centrale banken te beïnvloeden.

Het Eurosysteem beschikt over alle instrumenten en bevoegdheden die nodig zijn om een efficiënt monetair beleid te kunnen voeren. Het Eurosysteem mag geen leningen verstrekken aan organen van de Gemeenschap of aan lichamen van nationale overheden. Dit vormt een verdere bescherming tegen politieke bemoeienis.

De ECB heeft haar eigen begroting, onafhankelijk van die van de Europese Gemeenschap. Dit zorgt ervoor dat de administratie van de ECB gescheiden blijft van de financiële belangen van de Gemeenschap.

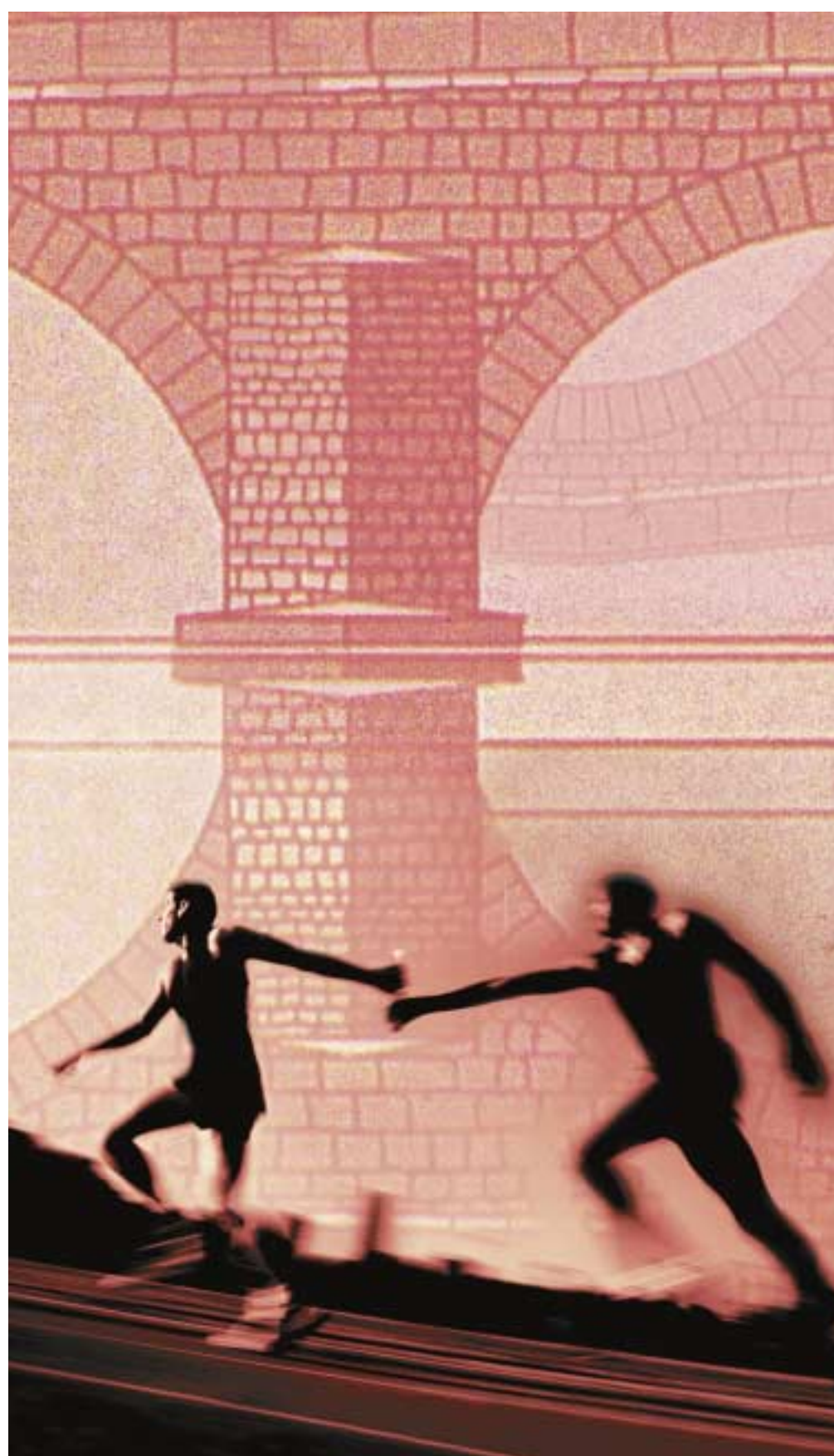
Het kapitaal van de ECB is niet afkomstig van de Europese Gemeenschap, maar is geplaatst en volgestort door de nationale centrale banken. Het aandeel van een lidstaat in het bruto binnenlands product en in de bevolking van de Europese Unie is bepalend voor het door de betreffende nationale centrale bank geplaatste bedrag.

De leden van de besluitvormende organen van de ECB worden voor een lange periode benoemd en kunnen alleen worden ontslagen bij wangedrag of voor onvermogen hun taken uit te voeren.

Op internationaal niveau bestaan regelingen waaronder de ECB vertegenwoordigd is bij het Internationaal Monetair Fonds (IMF), een van de hoekstenen van het internationale monetaire stelsel, en bij de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO). De deelname van de ECB aan de vergaderingen van deze internationale organisaties heeft uitsluitend tot doel het uitwisselen van informatie. Op die manier wordt de onafhankelijkheid van de ECB ten volle in acht genomen.

6

TRANSPARANTIE

Geloofwaardigheid en democratische verantwoording

Wil zij geloofwaardig blijven, dan zal een onafhankelijke centrale bank open behoren te zijn en duidelijk dienen te zijn omtrent de beweegredenen van haar handelen. Bovendien zal zij verantwoording moeten afleggen aan democratische instellingen. Zonder inbreuk te plegen op de onafhankelijkheid van de ECB, legt het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap precieze rapportageverplichtingen op aan de ECB.

De ECB publiceert wekelijks een geconsolideerd financieel overzicht van het Eurosysteem. Deze „Weekstaat” weerspiegelt de monetaire en financiële transacties van het Eurosysteem gedurende de voorafgaande week. De ECB dient ten minste eenmaal per kwartaal een verslag te publiceren betreffende de werkzaamheden van het ESCB. Tevens dient zij een jaarverslag betreffende deze werkzaamheden en het monetaire beleid van het voorafgaande en lopende jaar op te stellen en voor te leggen aan het Europees Parlement, de Raad van de EU, de Europese Commissie en de Europese Raad. De publicaties van de ECB zijn op aanvraag verkrijgbaar en kunnen tevens worden ingezien op de website van de ECB. Deze website biedt naast het gehele scala van ECB-publicaties tevens verbindingen („links”) naar de websites van de vijftien nationale centrale banken van de EU.

Het Europees Parlement kan een algemeen debat houden over het Jaarverslag van de ECB. De President van de ECB en de overige leden van de Directie kunnen, op verzoek van het Europees Parlement of op eigen initiatief, hun visie kenbaar maken aan de bevoegde commissies van het Europees Parlement. Zulke hoorzittingen vinden over het algemeen elk kwartaal plaats.

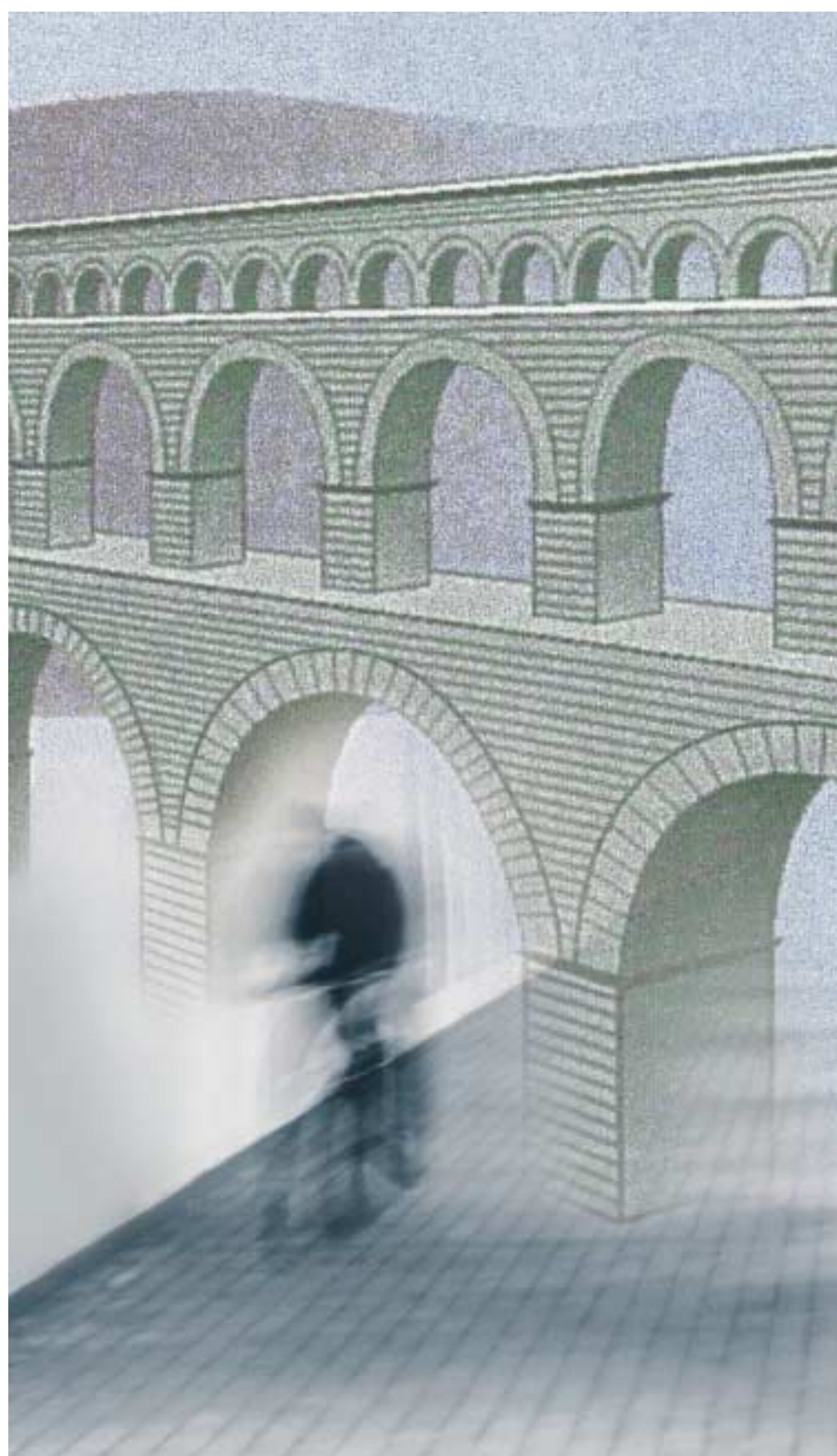
De ECB heeft zich zelfs verplicht verder te gaan dan de in het Verdrag neergelegde rapportageverplichtingen. De President licht de overwegingen die ten grondslag liggen aan de beslissingen van de Raad van Bestuur toe tijdens een persconferentie die wordt gehouden onmiddellijk na de eerste vergadering van de Raad van Bestuur van elke maand. Verdere details betreffende de beoordeling door de Raad van Bestuur van de economische situatie en de vooruitzichten ten aanzien van de prijsontwikkeling worden gepubliceerd in het Maandbericht van de ECB, dat beschikbaar is in alle elf officiële talen van de Europese Gemeenschap.

Een lid van de Europese Commissie heeft het recht deel te nemen aan de vergaderingen van de Raad van Bestuur en de Algemene Raad, maar heeft geen stemrecht. Over het algemeen wordt de Commissie vertegenwoordigd door de Commissaris die verantwoordelijk is voor economische en monetaire aangelegenheden.

De ECB onderhoudt nauwe relaties met de EU-Raad. Enerzijds kan de Voorzitter van de EU-Raad deelnemen aan de vergaderingen van de Raad van Bestuur en de Algemene Raad van de ECB. Hij kan moties indienen ter bespreking in de Raad van Bestuur van de ECB, maar hij heeft geen stemrecht. Anderzijds wordt de President van de ECB uitgenodigd voor die vergaderingen van de EU-Raad waarin de Raad aangelegenheden bespreekt die te maken hebben met de doelstellingen en taken van het ESCB. Naast de officiële en informele vergaderingen van de Ecofin-Raad (waarin de Ministers van Economische Zaken en Financiën van de EU bijeenkomen), neemt de President van de ECB eveneens deel aan vergaderingen van de Eurogroep (waarin de Ministers van Economische Zaken en Financiën van de landen van het eurogebied bijeenkomen). De presidenten van de nationale centrale banken zijn aanwezig bij de informele vergaderingen van de Ecofin-Raad.

De ECB en de nationale centrale banken van de EU zijn ook vertegenwoordigd in het Economisch en Financieel Comité, een Communautair overlegorgaan dat zich bezighoudt met een breed scala van Europese economische-beleidsvraagstukken.

7

INSTRUMENTARIUM | Strategie en instrumenten

De specifieke wijze waarop de ECB haar hoofddoel, het handhaven van prijsstabiliteit, nastreeft is neergelegd in wat genoemd wordt de monetaire-beleidsstrategie.

De Raad van Bestuur heeft gekozen voor een monetaire-beleidsstrategie die zoveel mogelijk de continuïteit waarborgt met de strategieën die voorheen werden gevolgd door de nationale centrale banken voordat de Monetaire Unie een feit werd. Tegelijkertijd creëert de invoering van de euro een geheel nieuwe situatie. Dit moet in aanmerking worden genomen bij de ontwikkeling van het monetaire beleid.

De strategie rust op twee pijlers.

De eerste pijler

Een vooraanstaande rol voor de geldhoeveelheid. Dit blijkt uit de bekendmaking van een referentiewaarde voor de groei van de geldhoeveelheid in ruime zin, waarbij inflatie wordt gezien als het resultaat van te veel geld op zoek naar een beperkte hoeveelheid diensten en goederen. Het monetaire aggregaat dat bekend staat als „M3” is de optelsom van contant geld in omloop, kortlopende deposito's bij kredietinstellingen (en andere financiële instellingen) en door die instellingen uitgegeven kortlopende rentedragende waardepapieren. De referentiewaarde voor het groeitempo van M3 op jaarbasis (sinds 1999, $4\frac{1}{2}\%$) heeft tot doel de Raad van Bestuur te helpen de in de monetaire aggregaten vervatte informatie te analyseren en op zo'n manier te presenteren dat deze een samenhangende en geloofwaardige leidraad kan zijn voor het monetaire beleid.

De tweede pijler

Een breed gefundeerde beoordeling van de vooruitzichten ten aanzien van de toekomstige prijsontwikkeling en de risico's voor prijsstabiliteit in het eurogebied. Deze beoordeling wordt gemaakt op grond van een breed scala van economische indicatoren, die gegevens verschaffen ten aanzien van de toekomstige prijsontwikkeling. Voorbeelden van zulke indicatoren zijn de lonen, de wisselkoers, de lange rente, verschillende maatstaven voor economische bedrijvigheid, begrotingsbeleidindicatoren, prijs- en kostenindices en enquêtes onder ondernemers en consumenten.

Over het geheel genomen zorgen de twee pijlers van de strategie van de ECB er samen voor dat de monetaire, financiële en economische ontwikkelingen nauwlettend worden gevolgd en geanalyseerd. Deze grondige analyse stelt de ECB in staat haar rentetarieven vast te leggen op een niveau dat het beste tegemoet komt aan het handhaven van prijsstabiliteit. Door op deze manier de koopkracht van de euro te beschermen, ondersteunt het monetaire beleid van de ECB tevens de externe waarde van de euro zoals afgemeten aan zijn wisselkoers ten opzichte van andere valuta's. De wisselkoers op zich is echter geen beleidsdoelstelling.

Om zijn hoofddoel van het handhaven van prijsstabiliteit te kunnen bereiken, staat het Eurosysteem een aantal monetaire-beleidsinstrumenten ter beschikking. Het doel hiervan is de markttrentes te beïnvloeden, de liquiditeitssituatie in de bankensector te beheersen en de algemene richting van het monetaire beleid aan te geven. Het monetaire beleid wordt bepaald door de Raad van Bestuur van de ECB. De uitvoering ervan is echter grotendeels gedecentraliseerd, waarbij de meeste operaties worden uitgevoerd door de nationale centrale banken.

De belangrijkste instrumenten

De **basis-herfinancieringstransacties** worden gebruikt om het bankwezen van voldoende liquiditeit te voorzien en de algemene koers van het monetaire beleid aan te geven. Deze transacties worden eens per week uitgevoerd en hebben een looptijd van twee weken.

De **langerlopende herfinancieringstransacties** zijn eveneens liquiditeitsverschaffende transacties, maar met een maandelijkse frequentie en een looptijd van drie maanden.

Tevens biedt de ECB twee **permanente faciliteiten**. Deze zijn gericht op het verschaffen en onttrekken van zeer kortlopende liquiditeiten. De rentetarieven die gelden voor deze permanente faciliteiten vormen een bandbreedte voor de bewegingen van de daggeldrente.

- De **marginale beleningsfaciliteit** stelt tegenpartijen (d.w.z. financiële instellingen zoals banken) in staat zeer kortlopende liquiditeiten te verkrijgen van het Eurosysteem tegen beleenbare activa.
- De **depositofaciliteit** kan door tegenpartijen worden gebruikt om zeer kortlopende deposito's aan te houden bij het Eurosysteem.

„**Fine-tuning**”-transacties worden uitgevoerd op ad hoc basis en hebben tot doel de liquiditeitssituatie in de markt te beheersen en de rente te sturen. Een specifiek doel is het opvangen van de effecten op de rente van onverwachte liquiditeitsschommelingen in de markt.

Door kredietinstellingen **minimumreserveverplichtingen** op te leggen, beoogt de ECB de vraag naar centrale-bankgeld te stabiliseren. Elke kredietinstelling moet een zeker percentage van haar klantendeposito's aanhouden op een depositorekening bij het Eurosysteem. Dit stabiliseert op zijn beurt de geldmarktrente.

EUROSYSTEEM

Herfinancierings-
transacties

Marginale
beleningsfaciliteit

„Fine-tuning”-
transacties

Depositofaciliteit

Minimumreserves

KREDIETINSTELLINGEN

Kredieten en leningen

Deposito's

HUISHOUDENS EN BEDRIJVEN

○○○○○○○○○▶ = liquiditeitsstroom

De spil van de gemeenschappelijke geldmarkt van het eurogebied is het betalingssysteem TARGET („Trans-European Automated Real-time Gross settlement Express Transfer”). TARGET verbindt vijftien nationale betalingssystemen – één in elk van de EU-Lidstaten – met het betalingssysteem van de ECB. Dit maakt het mogelijk om binnen enkele minuten zo niet seconden grote sommen geld over te maken tussen bankrekeningen, van waar in de Europese Unie dan ook.

TARGET heeft de ontwikkeling van een gemeenschappelijke geldmarkt in Europa mogelijk gemaakt en zorgt voor de afwikkeling van grensoverschrijdende betalingen ten bedrage van meer dan €450 miljard per dag. Voeg hierbij de binnenlandse betalingen, en dit bedrag stijgt naar boven €1,5 biljoen. TARGET is een veilig en betrouwbaar systeem gebleken en is nu verreweg het belangrijkste betalingssysteem in Europa, en een van de drie grootste van de wereld.

LIJST VAN TERMEN

Verklaring van sleuteltermen

Algemene Raad: een van de drie besluitvormende organen van de Europese Centrale Bank (ECB). De Algemene Raad bestaat uit de President en de Vice-President van de ECB en de presidenten van alle vijftien nationale centrale banken van de EU.

Centrale bank: een instelling die op grond van een wettelijk besluit verantwoordelijk is voor de uitvoering van het monetaire beleid voor een specifiek gebied.

Convergentiecriteria: een aantal economische voorwaarden waaraan door de lidstaten van de EU moet worden voldaan voordat zij deel kunnen uitmaken van het eurogebied. Deze criteria – vaak ook de „Maastricht-criteria” genoemd – hebben betrekking op het bewerkstelligen van lage inflatie, gezonde overheidsfinanciën, stabiele wisselkoersen, en lage en stabiele rente. Zij worden omschreven in het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en in aan het Verdrag gehechte protocols.

Deflatie: een proces waarbij het algemene prijsniveau over langere periode voortdurend daalt. Als de verwachting is dat de prijzen zullen blijven dalen, kunnen aankopen van goederen worden uitgesteld vanwege de lagere toekomstige prijzen. Dit zou kunnen resulteren in verdere dalingen van de prijzen en uiteindelijk in een neerwaartse spiraal in de conjunctuur. Dalende prijzen in sommige sectoren van de economie ten gevolge van technische vooruitgang of grotere concurrentie dienen echter niet als deflatie beschouwd te worden.

Derde fase: zie Economische en Monetaire Unie (EMU).

Directie: een van de drie besluitvormende organen van de Europese Centrale Bank (ECB). De Directie bestaat uit de President, de Vice-President en vier overige leden.

Ecofin: zie [EU-Raad](#).

Economisch en Financieel Comité (EFC): een Communautair overlegorgaan dat bij de aanvang van de derde fase van de Economische en Monetaire Unie is ingesteld. De EU-lidstaten, de Europese Commissie en de Europese Centrale Bank (ECB) benoemen ieder ten hoogste twee leden van het Comité.

Economische en Monetaire Unie (EMU): het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap beschrijft het proces dat moet leiden tot de Economische en Monetaire Unie in drie fasen. De eerste fase van de EMU begon in juli 1990 en eindigde op 31 december 1993; zij werd hoofdzakelijk gekenmerkt door de ontmanteling van alle interne belemmeringen op de vrijheid van kapitaalverkeer binnen de Europese Unie. De tweede fase van de EMU begon op 1 januari 1994 en voorzag onder meer in de oprichting van het Europees Monetair Instituut (EMI), in een verbod op financiering van de overheidssector door de centrale banken en in de vermijding van buitensporige overheidstekorten. De derde fase is op 1 januari 1999 van start gegaan met de overdracht van de monetaire bevoegdheden aan het Eurosysteem, de onherroepelijke vaststelling van de wisselkoersen tussen de valuta's van de deelnemende EU-lidstaten, en de invoering van de euro.

EU-Raad: een orgaan dat bestaat uit vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, normaliter de ministers die bevoegd zijn voor de behandelde onderwerpen (derhalve staat de Raad ook bekend als de „Raad van Ministers”). Wanneer de EU-Raad bijeenkomt in de samenstelling van de Ministers van Economische Zaken en Financiën, wordt hij gewoonlijk de „Ecofin-Raad” genoemd.

Euro: de naam van de Europese munt zoals die werd aangenomen door de Europese Raad in Madrid op 15 en 16 december 1995. De naam „euro” komt in de plaats van de term „ecu”.

Eurogroep: een informele bijeenkomst van de Ministers van Economische Zaken en Financiën van de EU-lidstaten die deel uitmaken van het eurogebied. Op vergaderingen van de Eurogroep bespreken de Ministers aangelegenheden die te maken hebben met hun gemeenschappelijke verantwoordelijkheden ten aanzien van de eenheidsmunt. De Europese Commissie en de Europese Centrale Bank (ECB) worden uitgenodigd aan de vergaderingen deel te nemen. De Eurogroep komt gewoonlijk onmiddellijk vóór een normale Ecofin-vergadering bijeen.

Europees Monetair Instituut (EMI): was een bij de aanvang van de tweede fase van de EMU (op 1 januari 1994) opgerichte instelling. De voornaamste opdrachten van het EMI waren de samenwerking tussen de centrale banken en de coördinatie van het monetaire beleid te versterken en de derde fase van de EMU voor te bereiden. Op 1 juni 1998 hield het EMI op te bestaan.

Europees Parlement: bestaat uit 626 vertegenwoordigers van de burgers van de EU-lidstaten. Het is een onderdeel van het wetgevende kader, maar met verschillende bevoegdheden, afhankelijk van de procedures volgens welke EU-wetgeving wordt aangenomen. In het kader van de EMU heeft het Parlement vooral adviserende bevoegdheden. Het Verdrag voorziet echter wel in bepaalde procedures voor de democratische verantwoording van de ECB aan het Parlement (presentatie van het jaarverslag, algemeen debat over het monetaire beleid, hoorzittingen voor de bevoegde parlementscommissies).

Europees Stelsel van Centrale Bank (ESCB): bestaat uit de ECB en de nationale centrale banken van alle 15 EU-lidstaten.

Europese Centrale Bank (ECB): is op 1 juni 1998 opgericht en is gevestigd in Frankfurt am Main. De ECB is een instelling met eigen rechtspersoonlijkheid. De ECB ziet erop toe dat de aan het Eurosysteem en het Europees Stelsel van Centrale Banken (ESCB) toevertrouwde taken worden uitgevoerd, hetzij door de ECB zelf hetzij door de nationale centrale banken.

Europese Commissie (Commissie van de Europese Gemeenschappen): de instelling van de Europese Gemeenschap die belast is met de toepassing van de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, Communautair beleid ontwikkelt, Gemeenschapswetgeving voorstelt en bevoegdheden heeft ter zake van specifieke aangelegenheden. Op het gebied van het economische beleid stelt de Commissie globale richtsnoeren voor het economische beleid in de Gemeenschap voor en brengt zij verslag uit aan de EU-Raad omtrent de economische ontwikkelingen en het gevoerde beleid. Zij ziet toe op de overheidsfinanciën binnen het kader van het multilaterale toezicht en brengt verslag uit aan de EU-Raad. De Commissie bestaat uit twintig leden en omvat twee staatsburgers van Duitsland, Spanje, Frankrijk, Italië en het Verenigd Koninkrijk en één van elk van de overige EU-lidstaten.

Europese Raad: geeft de nodige aanzetten voor de verdere ontwikkeling van de Europese Unie, en bepaalt de globale politieke richtsnoeren daarvoor. De Raad is samengesteld uit de staatshoofden en regeringsleiders van de lidstaten en de Voorzitter van de Europese Commissie (zie ook **EU-Raad**).

Eurosysteem: omvat de ECB en de nationale centrale banken van de EU-lidstaten die in de derde fase van de EMU de euro hebben aangenomen.

„Fine-tuning”-transacties: door het Eurosysteem op niet-regelmatige basis uitgevoerde open-markttransacties die hoofdzakelijk dienen om onverwachte fluctuaties in liquiditeitsverhoudingen op te vangen.

Geld: een activum dat algemeen geaccepteerd wordt als ruilmiddel. Geld kan bijvoorbeeld de vorm hebben van munten of van bankbiljetten, of van

eenheden opgeslagen op een vooruitbetaalde elektronische chipkaart. Korte-termijndeposito's bij kredietinstellingen dienen eveneens als geld. In de economische theorie heeft geld drie verschillende functies: (1) als rekeneenheid; (2) als betaalmiddel; (3) als opslagvorm van waarde. Een centrale bank draagt de verantwoordelijkheid voor de optimale werking van deze functies. Zij vervult deze taak door te verzekeren dat prijsstabiliteit wordt gehandhaafd.

Geldmarkt: de markt waarin korte-termijnfondsen worden verzameld, belegd en verhandeld met behulp van instrumenten die gewoonlijk een oorspronkelijke looptijd van tot en met één jaar hebben.

Inflatie: een progressieve daling in de waarde van geld, zoals aangegeven door voortdurende stijgingen van het algemene prijsniveau. (Zie ook **Deflatie** en **Prijsstabiliteit**.)

Internationaal Monetair Fonds (IMF): een internationale organisatie, gevestigd in Washington, D.C., met 184 landen als leden (in 2002). Het Fonds is in 1946 opgericht om internationale monetaire samenwerking en wisselkoersstabiliteit te bevorderen, economische groei en hoge niveaus van werkgelegenheid te bewerkstelligen en leden te helpen betalingsbalansonevenwichtigheden te corrigeren.

Kredietinstelling: „een onderneming waarvan de werkzaamheden bestaan in het van het publiek in ontvangst nemen van deposito's of van andere terugbetaalbare gelden en het verlenen van kredieten voor eigen rekening” (Artikel 1 van de Eerste Coördinatierichtlijn voor het Bankwezen (77/780/EEG)). Banken en spaarbanken zijn de meest gebruikelijke typen kredietinstellingen.

Liquiditeit: het gemak en de snelheid waarmee een financieel activum kan worden omgezet in contant geld of worden gebruikt om een verplichting te verrekenen. Contant geld is derhalve een hoogst liquide activum. Bankdeposito's zijn minder liquide naarmate hun looptijd langer is. De term „liquiditeit” wordt tevens vaak gebruikt als een synoniem voor „geld”.

M3: het ruime monetaire aggregaat M3 is door de ECB gedefinieerd als de geldomloop plus de volgende door ingezetenen van het eurogebied (exclusief de centrale overheid) aangehouden passiva van gelduitgevende instellingen van het eurogebied: kortlopende deposito's, deposito's met een vaste looptijd tot en met twee jaar, deposito's met een opzegtermijn tot en met drie maanden, repo's, aandelen/participaties in geldmarktfondsen en geldmarktpapier, en schuldbewijzen met een looptijd tot en met twee jaar. De Raad van Bestuur heeft een referentiewaarde bekendgemaakt voor de groei van M3.

Maastricht-criteria: zie [Convergentiecriteria](#).

Minimumreserveverplichting: de aan kredietinstellingen opgelegde verplichting een deposito aan te houden bij de centrale bank. De minimumreserveverplichting voor een individuele instelling wordt berekend als een percentage van de door de (niet-bancaire) klanten van deze instelling aangehouden deposito's.

Monetair aggregaat (bijv. M1, M2, M3): kan worden gedefinieerd als de chartale geldomloop plus de uitstaande bedragen van een aantal passiva van financiële instellingen met een hoge liquiditeitsgraad in ruime zin.

Monetair beleid: door een centrale bank ondernomen actie met gebruikmaking van de haar ter beschikking staande instrumenten om haar doelstellingen (bijv. het handhaven van prijsstabiliteit) te bewerkstelligen.

Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO): de OESO (gevestigd in Parijs) is in 1961 opgericht als de opvolger van de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking (OEES). Met 29 lidstaten (in 2001) vormt de OESO een organisatie die in eerste instantie erop gericht is overheden de mogelijkheid te bieden economisch-sociaal beleid te bespreken, te ontwikkelen en te verfijnen.

Prijsstabiliteit: is door de Raad van Bestuur van de ECB gedefinieerd als een jaar-op-jaar stijging in de consumptieprijzen van minder dan 2%. Langdurige inflatie noch langdurige deflatie is in overeenstemming met deze definitie van prijsstabiliteit.

Raad van Bestuur: het belangrijkste besluitvormende orgaan van de Europese Centrale Bank (ECB). De Raad van Bestuur bestaat uit alle leden van de Directie van de ECB en de presidenten van de nationale centrale banken van de EU-Lidstaten die de euro hebben ingevoerd.

TARGET („Trans-European Automated Real-time Gross settlement Express Transfer system”): een betalingssysteem dat bestaat uit 15 nationale „real-time” brutovereenkomstsystemen (RTBV-systemen) en het betalingssysteem van de ECB. De RTBV-systemen maken het mogelijk iedere betaling per opdracht „real-time” te verrichten. In TARGET zijn de nationale RTBV-systemen onderling verbonden teneinde in de gehele Europese Unie grensoverschrijdende betalingen binnen de dag mogelijk te maken.

Valutamarktoperaties: het aankopen of verkopen van vreemde valuta's. In de context van het Eurosysteem betekent dit het aankopen of verkopen van andere valuta's tegen euro.

Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap: het Verdrag is ondertekend in Rome op 25 maart 1957 en werd van kracht op 1 januari 1958. Met dit Verdrag, dat ook wel het „Verdrag van Rome” wordt genoemd, werd de Europese Economische Gemeenschap (EEG) opgericht. Het Verdrag betreffende de Europese Unie werd op 7 februari 1992 in Maastricht ondertekend (en staat dan ook wel bekend als het „Verdrag van Maastricht”). Het werd van kracht op 1 november 1993 en heeft het Verdrag van Rome aangepast, dat nu officieel het „Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap” heet. Het Verdrag betreffende de Europese Unie is sindsdien geamendeerd door het „Verdrag van Amsterdam”, dat op 2 oktober 1997 werd ondertekend en op 1 mei 1999 van kracht werd. Het Verdrag van Nice, dat de afsluiting vormde van de in 2000 gehouden Intergouvernementele Conferentie en op 26 februari 2001 werd ondertekend, zal, zodra het is geratificeerd en in werking treedt, eveneens tot amendering van het Verdrag betreffende de Europese Unie leiden.

Adressen

Europese Centrale Bank

Kaiserstrasse 29
60311 Frankfurt am Main
Tel.: +49 69 1344-0
www.ecb.int

België

Nationale Bank van België/Banque
Nationale de Belgique
de Berlaimontlaan 14
boulevard de Berlaimont 14
1000 Brussel
1000 Bruxelles
Tel.: +32 2 221 21 11
www.bnb.be

Denemarken

Danmarks Nationalbank
Havnegade 5
1093 København K
Tel.: +45 33 63 63 63
www.nationalbanken.dk

Duitsland

Deutsche Bundesbank
Wilhelm-Epstein-Strasse 14
60431 Frankfurt am Main
Tel.: +49 69 95 66-1
www.bundesbank.de

Finland

Suomen Pankki – Finlands Bank
Snellmaninaukio
00101 Helsinki
Tel.: +358 9 1831
www.bof.fi

Frankrijk

Banque de France
39, rue Croix-des-Petits-Champs
75049 Paris Cedex 01
Tel.: +33 1 42 92 42 92
www.banque-france.fr

Griekenland

Bank of Greece
E. Venizelos 21
10250 Athens
Tel.: +30 10 320 1111
www.bankofgreece.gr

Ierland

Central Bank of Ireland
Dame Street
Dublin 2
Tel.: +353 1 671 6666
www.centralbank.ie

Italië

Banca d'Italia
Via Nazionale 91
00184 Roma
Tel.: +39 06 47921
www.bancaditalia.it

Luxemburg

Banque centrale du Luxembourg
2, boulevard Royal
2983 Luxembourg
Tel.: +352 4774-1
www.bcl.lu

Nederland

De Nederlandsche Bank
Westeinde 1
1017 ZN Amsterdam
Tel.: +31 20 524 91 11
www.dnb.nl

Oostenrijk

Oesterreichische Nationalbank
Otto-Wagner-Platz 3
1090 Wien
Tel.: +43 1 40420-0
www.oenb.co.at

Portugal

Banco de Portugal
148, Rua do Comércio
1101 Lisboa
Tel.: +351 21 313 00 00
www.bportugal.pt

Spanje

Banco de España
Calle Alcalá 50
28014 Madrid
Tel.: +34 91 3385000
www.bde.es

Verenigd Koninkrijk

Bank of England
Threadneedle Street
London EC2R 8AH
Tel.: +44 20 7601 4444
www.bankofengland.co.uk

Zweden

Sveriges Riksbank
Brunkebergstorg 11
103 37 Stockholm
Tel.: +46 87 87 00 00
www.riksbank.se

Gepubliceerd door:
© Europese Centrale Bank (ECB)
Frankfurt am Main, 2002

Grafische vormgeving:
Heimbüchel PR Kommunikation und Publizistik GmbH, Keulen

Foto's:
Claudio Hils
Martin Joppen
John van de Meent
Rob Meulemans
Marcus Thelen

Lithografie:
Konzept Verlagsgesellschaft, Frankfurt am Main

Drukwerk:
Kern & Birner GmbH & Co., Frankfurt am Main

ISBN: 92-9181-140-8 (NL)

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK
EUROPÄISCHE ZENTRALBANK
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
EUROPEAN CENTRAL BANK
BANCO CENTRAL EUROPEO
BANQUE CENTRALE EUROPÉENNE
AN BANC CEANNAIS EORPACH
BANCA CENTRALE EUROPEA
EUROPESE CENTRALE BANK
BANCO CENTRAL EUROPEU
EUROOPAN KESKUSPANKKI
EUROPEISKA CENTRALBANKEN